

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: דובינסקי	שם פרטי: פולינה
--------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: מרגולינה	בלועזית Margolina	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: פולינה	בלועזית Polina	מין: ☐ ז / ☐ נ תאריך לידה: 5.4.1927
מקום לידה (ישוב, מחוז): קייב	בלועזית Kiev	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: יעקב	שם פרטי ושם נעורים של האם: יבגניה דוצ'ינה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: קייב	בלועזית Kiev	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: שמונה כיתות	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): קווקז וקזחסטן		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור: 1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1990	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון גרתי בקייב עם הוריי ואחי. בשנת 1934, בגיל שמונה, הלכתי לבית ספר. אבא היה חייט, ואמא עבדה כתופרת במתפרה.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

קייב הופצה מהיום הראשון של המלחמה. אחרי שלושה שבועות אני והוריי התפנינו באופן עצמאי בקרונות פתוחים, בשמש. הגענו לקרסנובודסק, וחיכינו שם שבוע להמשך הנסיעה. משם המשכנו למוסדוק בקזחסטן, והמשכתי ללמוד בבית ספר. בשנת 1942 הגרמנים התחילו להתקרב לאיזור, ופונינו בצורה מסודרת באמצעות עבודתו של אבי. הגענו לסובחוז במרחק שבעה קילומטרים ממקום הנקרא אטמולינסק. שם למדתי קצת בבית ספר, ועבדתי בעבודות מזכירות ובשדה שבסובחוז. אבי עבד במתפרה ואמי עבדה בסובחוז. אחי פונה יחד עם המפעל הצבאי בו עבד בשנת 1941. בשנת 1942 הוא גויס לצבא, ובשנת 1945 נהרג.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בשנת 1944 חזרנו לקייב. התחלתי לעבוד במפעל לבגדי ילדים, כעובדת פשוטה, ואחר כך כמנהלת חשבונות. התחתנתי בדצמבר 1945. בשנת 1946 נולדה בתי הבכורה, ובשנת 1957 נולדה בתי השניה. בעלי עבד במפעל במשך היום, למד בטכניון בקייב בערב, ואז התחיל לעבוד כמהנדס. עבדתי במפעל עד גיל 55, ואז פרשתי כדי לטפל בנכדים. דודתו של חתני הייתה בארץ, ושלחה לנו הזמנה לבוא. אז עלינו כולנו.

נא ספרי/ על חיירך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

אני גמלאית, לא עבדתי בארץ. השתתפתי בעבודה ציבורית במתנ"ס בשכונת גילה. בעלי ואני השתתפנו במפגשים של וטרנים. לפני שנה בעלי נפטר, והפסקתי להגיע למפגשים. בתי הבכורה גרה בבאר שבע ובתי הקטנה גרה בארה"ב. נכדיי מבתי הבכורה גרים בירושלים, ויש לי כבר שני נינים.

ראיון: טניה מלניה
ירושלים. אוקטובר 2009

עריכה: אלינה נאור